

Men jeg skal naturligvis indrømme, at det kun ville blive ganske enkelte Tilfælde.

Seg synes ogsaa, man er loblig haard ved Sognebaandsløvere efter Forslaget her. Seg ved meget vel, at de ere ikke vant til at blive kælede for, det bør de vel heller ikke; men jeg synes dog, det er temmelig stift, at de efter Forslaget ikke blot skulle betale til den Sognemenighed, de vedblive at bo i, men ogsaa til den Præst, de benytte; det synes jeg, er for meget. Det er ogsaa mod Loven af 4de April 1855; thi efter den slippe de for at betale Offer til den Præst, som de ikke benytte.

Det forekommer mig, at den højtærede Minister har oplyst sit Lovforslag noget mangelfuldt. Han kunde gerne have oplyst os om — det vilde ikke have kostet meget Arbejde, men han gør det maaste ogsaa mundtlig — i hvor mange Sogne Offeret er afløst. Det forekommer mig, at den højtærede Minister efter alle de Oplysninger, som siges at være indhente om Embedernes Indtægter, maatte kunne have givet fylbigere Oplysninger. Den højtærede Minister udtalte, at der er en Lønningsslov under Arbejde, som vi forhøjbentlig snart kunde faa den Fornøjelse at se. Det forekommer mig derfor, at han gerne kunde have givet Oplysning om, hvor store Ofrene i det hele taget ere, i alt Fald for Præsternes Vedkommende maatte han kunne have gjort det, da han har en ny Lønningsslov under Arbejde. Maaste kan han ogsaa gøre det for Lærernes Vedkommende, det vilde være saa meget bedre. Vi have faaet oplyst i 1870 ved den nedsatte Kommissions Forhandlinger — ikke i dens Betænkning — hvor store Ofrene den Gang vare; men det er saa længe siden, og det vilde være meget instruktivt og vejledende for os at se, om de ere gaaede op eller ned siden den Tid. Seg ved ikke, om det kan se nu; men det kan jo indhentes ved de senere Forhandlinger, jeg minder kun devom, Ministeren vil maaste allerede i Dag være i Stand til at give Oplysninger.

Nu har jeg gjort de Indvendinger, jeg har at gøre mod Lovforslaget i det hele taget. Seg er ikke meget sympatetisk stemt for det, og mit principielle Stade er, at jeg ønsker, at det følger med Lønningssloven. Man kan maaste stille det saaledes, at

det ingen Skade kommer til at gøre, men saa maa der ske betydelige Endringer efter min Mening i den Retning, jeg har nævnt, navnlig for det Hovedpunkts Vedkommende, som jeg har betonet.

Seg kan ikke lade være at gøre den lille formelle Bemærkning, at Sproget i Lovforslaget er utilladelig st. Sætningerne ere meget indvillede; vi kunne naturligvis nok læse dem og ogsaa nok forstaa dem, men det er ikke behageligt at læse. Man faar virkelig sit Sprog ødelagt ved at læse Lovforslagene og Rigsdagstidenden, hvor Sproget heller ikke er mønsterværdigt. Dette sidste kunde man vel sige, at vi selv ere Skyld i, og noget kan der vel være i det, dog kunde der vel ogsaa files paa Sproget fra Revisionens Side. Men selve Lovforslagene ere ogsaa utilladelig daarlige i sproglig Henseende. Det er i saa Henseende virkelig en Fornøjelse at læse de ældre Love, for Rigsdagen blev samlet, naar man sammenligner dem med de Lovforslag, vi nu faa forelagt. De ældre Love kunne naturligvis have andre formelle Mangler — Sproget gaar jo fremad — men med Hensyn til selve Sætningsbygningen er det lettere at haandtere de gamle Love end de Lovforslag, som vi nu her faa forelagte.

Ablefældt-Laurvigen: Om jeg end i grumme meget er enig med den sidsteærede Taler, vil jeg dog gerne udtale mig en lille Smule, for at der ogsaa kan komme noget frem fra denne Side. Seg tror, at de allerfleste ere enige om, at den Lønningssmaade, som man kalder Skænt og Gave, er meget uheldig. Med Undtagelse af et enkelt Medlem (S. Jensen), som synes at holde paa denne gamle Stil, ere de fleste vel enige om, at denne Lønningssmaade er uheldig. I de fleste Forhold, i Ind- og Udlandet er man ogsaa kommet bort fra denne Lønningssmaade, saa at man nu omtrent kan sige, at her i Landet er det kun Præster og Skolelærere, som lønnes paa denne Maade. Man er kommet bort fra den overalt, man har været tilfreds dermed, og man kan vist være ganske enig med den højtærede Minister, naar han i Bemærkningerne til Lovforslaget ytrer, at Ofringen er en Ustif, som virker frastødende. Der er ikke Tvivl om den Ting, og man maa ogsaa sige, at det er en temme-